

Miloň Čepelka

Druhý
MANDEL SONETŮ

Miloň Čepelka

Druhý
MANDEL SONETŮ

Druhý mandel sonetů i další tituly z pera Miloně Čepelky zakoupíte v **Žižkovském divadle Járy Cimrmana**, Štítného 5, 130 00 Praha 3.

www.zdjc.cz, www.cimrman.at

Výhradní distribuce Druhého mandelu sonetů na knižním trhu: **Kosmas s.r.o.**, Lublaňská 34, 120 00 Praha 2, tel./fax +420 222 510 749, e-mail kosmas@kosmas.cz, objednavky@kosmas.cz.
www.kosmas.cz

Knihy **Nakladatelství ČAS** si můžete výhodně objednat na stránkách www.nakladatelstvicas.cz, e-mailové adrese info@nakladatelstvicas.cz či poštou na adrese **Nakladatelství ČAS s.r.o., Slepá 246, 252 03 Řitka**.

Copyright © Miloň Čepelka, 2013

Editor, postface © Josef Pepson Snětivý, 2013

Cover, layout © Nakladatelství ČAS, Alena Laňková, 2013

© Nakladatelství ČAS, 2013

SONET O POZDNÍM POZNÁNÍ

Snad mávají mi, snad mě vyhánějí
větývky broskví u vás na sadě.

Tu se tím těším, tu mám po naději,
a obojí je věru nasnadě,

vždyť zasloužím si odměnit i trestat
tak jako každý. Nejsem výjimka.

Rozmarný Bůh nás tvořil z téhož těsta
a umíráček všem nám zaklinká,

až přijde čas počítat sny a sliby,
a hlavně činy: to jsi vzal, to dal,
tam do bitvy šels, tam stál opodál,

a kdyby z lásky měls jít k maturitě,
co všechny tvoje ženy shledaly by?
Ač tvářil ses tak dospěle, byls dítě.

SONET ČERVENCOVÝ

Rybíz už opadal,
černý i červený,
sezobali ho ptáci.
Totem, jenž léta stál,

obložen kameny,
také se zvolna kácí.
Jen drobní mravenci
stezičkou putují

po svahu k Metuji.
A že je v červenci,
dívkám žhnou tvářičky

po vzoru srdcí v hrudi,
ve kterých stesk se budí.
A kvetou měsíčky.

SONET S TAJEMSTVÍM

Znal jsem ho kdysi,
byl pan profesor.
Studentům říkal „rybíz“
a byl z Orlických hor.

Krk dlouhý jako ibis,
na hlavě trochu lysý,
pořád jen samý smích.
Můjbože, co mě nutí

a proč to dělám s chutí,
kam ve vzpomínce až jdu?
Musím však. Zalhal bych,

zamlčev, že si v lednu
pod sebou zvrtnul bednu
a spáchal sebevraždu.

SONET KLAVÍRNÍ

Piano jemně cvrlikalo
jak hejno čilých jiříček,
tónů se zdálo stále málo,
virtuóz byl snad na klíček.

Má duše vlétla do vzpomínek,
do Kutné Hory, do Chebu,
k ženám, co voní po chlebu...
A propána, kde byl ten kmínek,

na němž jsem směšně balancoval
nad potůčkem prý jménem Crk?
Se kterou jsem to protancoval

noci až k ránu? Proč jsem zmlk,
když řekla, že je na prodej?
Ej, klavíristo! Drnkej! Hrej!